

Philip de ladenmaker of Philip Pieterse Schuyler

Op 12 december 1650 wordt op Fort Oranje gekolfd om brandewijn. Het is één van de vermaken onder de eenvoudiger bevolking. Ditmaal zijn het een timmerman, een herbergier, een zeilenmaker, een wieldraaier, de veerman en iemand in dienst, die met de blijkbaar nieuw gekomen Philip de ladenmaker na afloop gaan drinken bij de timmerman, die clandestien tapt. Er komt ruzie over het schenken van de brandewijn met als gevolg een ook zeer gebruikelijk gevecht. De herbergier is gewond en de volgende dag wordt aan Philip de ladenmaker door de directeur van Rensselaerswijck arrest opgelegd; slechts tegen borgstelling mag hij zich buiten het Fort begeven. Jacob Jansz. Stol of Hap, de veerman, heeft duidelijk zijn partij gekozen en met een kolfstok twee van de aanwezigen geslagen. Op 5 januari 1651 komt de zaak weer voor. Jacob wordt veroordeeld — hij is recidivist — tot een boete van f 20.-, d.w.z. 2½ bever — het betaalmiddel van daar —, Philip Pieterse, ladenmaker, vraagt en krijgt uitstel. We horen niet meer over zijn zaak! ⁶⁾

Allereerst is merkwaardig, dat Delafield, die voor zijn artikel in 1938 de Europese archieven binnenste buiten liet keren, deze rechtszaken, die in 1922 werden gepubliceerd, niet kende. Merkwaardiger echter is dat de twaalfde december 1650, de dag van die vechtpartij, door Philip later als zijn trouwdag werd genoemd. Hij trouwde met Margaretha van Slichtenhorst, de dochter van de bovengenoemde — waarnemend — directeur Brant van Slichtenhorst! Het lijkt als of een later meer Victoriaans geöriënteerd familielid het jaar van het huwelijk in verband met de geboorte van het eerste kind in juli 1652 wat heeft vervroegd. Zeker is in ieder geval, dat het huwelijk niet op 12 december 1650 kan zijn gesloten.

Nu iets over het beroep van Philip. Op 6 augustus 1652 is Philip Pieterse Schuyler samen met Rem Jansz. ⁷⁾, smid, arbiter in een geschil tussen Jacob Clomp en Dirk Croon over hout voor het maken van handvaten van bijlen. Dat is de enige akte, die nog iets te maken heeft met zijn vorig beroep, het maken van het houten gedeelte van geweren. Philip's komst als 22-jarige ladenmaker in Nieuw-Nederland was niet vreemd. Amsterdam was een middelpunt voor de wapenfabricage en -handel. De ladenmakers, ingedeeld bij het timmerlieden-gilde, maakten niet alleen die onderdelen, maar monteerden ook de ijzeren sloten en lopen, die door de roermakers werden vervaardigd. Er was uiteraard veel vraag naar geweren in Nieuw-Nederland en daarnaast in Amsterdam veel aanbod van ladenmakers, wat emigratie

⁶⁾ Minutes of the court of Rensselaerswyck 1648—1652, translated and edited by A. J. F. van Laer, Albany 1922, 132, 133 en 137. Slechts Alice P. Kenney, Stubborn for liberty. The Dutch in New York, Syracuse 1975, vermeldt Philip als gunstockmaker (p. 71).

⁷⁾ Op 23 april 1654 nam Teunis Jansz. voor notaris Vliet namens Rem Jansz., smid in Nieuw-Nederland, Barent Reyndersz. in dienst voor drie jaar voor f 220.- per jaar om te werken in het smids- en roermakersambacht. De 24-jarige Barent, die met een merk tekende, werd vergezeld door zijn bekende, de roermaker Reyndert Fredriksz. Barent zou als smid een goede carrière in Nieuw-Nederland maken.

in de hand werkte. Een bevestiging van Philip's herkomst uit Amsterdam vinden we in een akte van 10 mei 1652 voor notaris De Winter. Toen gaf de roermaker Eldert Juriaensz. twee procuraties om geld te innen, aan Jan Jansz. van Cothenburg voor f 489.- van de smid Burchert Jansz. aan de Manhattans en aan Jan Ariaensz., timmerman op 't schip 't Huys van Breda, voor f 99.-.6 van de ladenmaker Philip Pietersz. op het Fort Oranje. Eldert bezat een schuldbekentenis door Philip zelf geschreven.

Eldert was een bekende roermaker uit Steinhausen, die al sedert zijn huwelijk in 1635 met Neeltie Jacobs dat vak in Amsterdam uitoefende. Af en toe wordt hij ook als smid aangeduid of als brandewijnverkoper. Brandewijn en geweren lieten zich blijkbaar goed combineren. Eldert had blijkens een akte van notaris de Winter van 3 maart 1655 met de bovengenoemde Jan Ariaensz., die in 1650 als passagier naar Nieuw-Nederland ging op het schip De Vergulde Beer, een contract gehad om voor gemeenschappelijke rekening zaken te doen. Later zou Eldert zelf oversteken, o.a. in 1655, toen hij hier op 19 april voor notaris de Winter een overeenkomst sloot met Cornelis Jansz. Kloppert uit Bergen op Zoom om een smederij en roermakerij in Nieuw-Nederland te beginnen. Beiden vertrokken ze op "de Bontekoe". Het gezin van Eldert bleef in Amsterdam.

Fort Oranje moest dank zij de snelle carrière van Philip een nieuwe ladenmaker hebben. De bovengenoemde Croon, aanvankelijk timmerman, later vrijkoopman op Fort Oranje, was in 1654 in Amsterdam en nam in mei een zekere Willem Jansz. aan om als zodanig daarheen te gaan en daar drie jaar lang laden te vervaardigen en in andere voorvallende occasiën te werken. Uitvoerige condities werden door notaris de Winter in zijn protocol opgetekend. Willem Jansz. kreeg echter spijt en verscheen niet. In 1656 zou hij, 24 jaar oud, met Lysbet Helmer, dochter van de schoenmaker Helmer Dirksz., trouwen.

Beter trof Croon het een volgend maal. Het contract, dat notaris Torquinius op 27 februari 1657 inschreef, werd wel uitgevoerd. Croon nam daarbij Jan Nack — uit een bekend Akens geslacht van laden- en roermakers — voor drie jaar in dienst. Jan zou per jaar f 200.- krijgen, waarvan f 30.- naar zijn moeder, de weduwe van Mathijs Nack zou gaan, de rest uit te betalen na afloop van de diensttijd. Voor elke gemaakte lade werd hem bovendien nog 6 stuivers toegezegd. Jan — later John — Nack bleef ter plaatse. Op 2 december 1669 gaf een Amsterdamse wijnkoper procuratie voor notaris van Zurck om van hem een bedrag te innen voor gezonden brandewijn! Croon was toen al lang weg. Hij was in 1661 in Amsterdam met een weduwe getrouwd en stierf hier in 1678 kinderloos in de Kerkstraat bij de Leidse straat als eigenaar van vele huizen.

Ik besprak de contracten zo uitvoerig, omdat ze enige inzicht geven, hoe men ladenmakers op Fort Oranje kreeg. Het is echter vrijwel zeker, dat Philip zelfstandig kwam; in de eerste plaats omdat hij meteen kon trouwen en in de tweede plaats, omdat hij koopwaar — vermoedelijk roeren — uit Holland meebracht. De schuldbekentis aan Eldert stamde stellig van vóór zijn vertrek. Dat brengt mij op de vraag, met welk schip hij kan zijn gegaan. Er waren in 1650 drie schepen, die vroeg in

het jaar vertrokken en "De Fortuin van Nieuw Nederland", die pas in augustus wegvoer⁸⁾. Die drie waren in februari "De Prins Willem", schipper Cornelis Coenraadsz. van Kampen, eigenaren de Van Rensselaers c.s. en in april, de reeds genoemde "Vergulde Beer", schipper Jan Jansz. Bestevaer uit Graft, en "De Valckenier", schipper Willem Thomasz. uit Amsterdam. Het eerste kan in aanmerking komen wegens de relaties van Philip's familie met Kampen, het tweede wegens zijn transacties met de roermaker Eldert Juriaensz., daar diens compagnon Jan Adriaensz. met dat schip reisde. Het derde schip, "De Valckenier" bood eigenlijk de beste mogelijkheid. In 1647 hadden de reders, de Amsterdamse kooplieden Gillis Janss Verbrugge c.s., Govert Loockemans als oppercommies en een neef Verbrugge en de bovengenoemde Jacob Jansz. Hap aangesteld om onder toezicht van Loockemans voor hen zaken te doen gedurende vier handelsgetijden, Hap voor f 100.- per jaar en 8 stuiver voor elke aangebrachte bever, speciaal in de omgeving van Fort Oranje. De drie contracten voor notaris Schaef werden op 17 april getekend. Hap bleef op Fort Oranje en werd daar met anderen in 1649 aangeklaagd wegens het binnenbrengen van kolonisten zonder het consent van de directeur Slichtenhorst.

Toch zou ik geen keuze tussen de drie schepen durven maken, wanneer niet Philip zelf zes jaar later een aanwijzing had gegeven. Voor het nieuwe kerkje in het Fort Oranje werden toen door de belangrijkste families gebrandschilderde ramen aangeboden, met hun wapens erin. Evert Duyckinck uit Borken bij Wezel, die in 1644 of eerder in dienst van de West-Indische Compagnie naar Nieuw-Nederland was gekomen, was in 1648 vrij-koopman en bood in dat jaar aan Brant van Slichtenhorst aan om zijn wapen voor hem in glas te branden⁹⁾. Voor de nieuwe kerk op Fort Oranje kreeg hij verschillende opdrachten en daarbij ook een van Philip Pieterse Schuyler. Die zal geen kennis hebben gehad van het wapen, dat het signet van zijn moeder's nicht Aeltken droeg. Blijkbaar kwam hij met de opdracht om een valkenier uit te beelden. Evert moet enige ervaring in heraldiek hebben gehad, maar maakte de fout om de hand van de valkenier niet geschoeid weer te geven. Het werd het wapen van de Amerikaanse familie Schuyler, dat een enkel maal aanleiding gaf tot vraagtekens. Slechts één oplossing lijkt mij zin te hebben: Philip moet zijn wapen ontleend hebben aan het schip — en meer speciaal aan het schegbeeld —, dat hem van Amsterdam naar Nieuw-Nederland had gebracht.

⁸⁾ De fiches Hart betreffende deze schepen lopen voor de Valckenier van 1646—1657, de Prins Willem 1647—1670, de Vergulde Beer 1650—1663 en de Fortuin van Nieuw-Nederland 1650—1652.

⁹⁾ G. Beernink, De geschiedschrijver en rechtsgeleerde Dr. Arend van Slichtenhorst en zijn vader Brant van Slichtenhorst, stichter van Albany, hoofdstad van den staat New-York, Arnhem 1916, 167 geeft bijzonderheden over leveranties aan Brant van Slichtenhorst; De Navorscher 1915, 75 over zijn huwelijk en kinderen. Akten van 21 okt. 1648 voor not. Westfrisius en 24 dec. en 28 dec. 1648 voor not. Schaef ten verzoeken van Trijntje Scherenberg, weduwe van de kleermaker Hendrick Jansz., die met de Prinses was omgekomen, handelen over de afstand door Evert van zijn gage aan haar overleden man. In de laatste akte verklaart Sibinck, dat Evert uit zijn vader's huis vertrokken is naar Nieuw-Nederland.

Er zijn verschillende akten betreffende "De Valckenier" die van 1646 tot 1650 op Nieuw-Nederland voer, de laatste jaren onder schipper Willem Thomasz. van Amsterdam, alias Broer Willem of Wil. Blijkens een verklaring ten verzoeken van Verbrugge van 12 maart 1648 voor notaris Schaef was het op de terugtocht in december 1647 bij Portsmouth lek geslagen en had de schipper daar moeten binnenlopen, wat allerlei moeilijkheden had gegeven, omdat Stuyvesant de schipper een Engelse uitgezette kapitein Voster had mee laten nemen. Op 24 augustus 1649 was "De Valckenier" van Nieuw Nederland weggevaaren en eind oktober in Amsterdam gearriveerd ¹⁰⁾. Het volgend jaar wordt het weer in tal van akten genoemd, o.a. van 12 maart 1650 voor notaris van Toll "*jegenwoordig seylree leggende voor den stadt*" om met de eerste gelegenheid van hier naar Nieuw-Nederland te varen. Op 16 maart 1650 was het echter nog niet vertrokken, want toen verklaarden de ladenmaker Jan Harmensz. van der Oght en de wieldraaijer David Wesselsz. van Esens f 100.- schuldig te zijn aan de schoenmaker Gerrit Hendricksz. van Westerholt in de Haarlemmerstraat voor geleverde schoenen, die ze meenamen op "De Valckenier". De laatste akte is van 14 april, waarna het schip vermoedelijk spoedig weg voer.

Betreffende Philip werd geen akte gevonden. Het is mogelijk, dat die nog eens voor den dag komt, maar niet waarschijnlijk. Vermoedelijk hadden Meindert en Aeltken vertrouwen in de zoon van hun nicht Geertruy en hebben zij de overtocht, die f 50.- kostte, betaald ¹¹⁾. Dat voor de meegenomen goederen geen notariële akten werden verleden had misschien dezelfde achtergrond. Meindert en Aeltken stonden vaak borg, zoals we reeds zagen. Philip moet aanvankelijk voortdurend met hen in contact hebben gestaan, wat met het vele va-et-vient tussen Amsterdam en Nieuw-Nederland niet moeilijk was. In 1654 kreeg Juriaan Teijsse — ook een pendelaar — opdracht van Philip om een uitbetaling te doen aan Meindert Andries. Wanneer deze in 1661 sterft, heeft "*Phillip Schuylder*" aan hem een schuld van f 817.4.- en zijn jongere broer David Pietersz. van f 3.17.-, maar met elk binnenkomend schip kon dat veranderen. Toen Aeltken in 1666 overleed, waren de broers — toen beiden Van Schuylder genoemd — voor resp. f 6.- en f 187.4.- debiteuren. De executeuren zullen met hen geen moeite hebben gehad. Zeker ook door bemiddeling van Meindert en Aeltken vond de Keulse schipper Gerrit Schuller het adres van zijn neef Philip op Fort Oranje.

¹⁰⁾ Akten 8 april 1650 voor not. Schaef en 2 nov. 1649 voor not. Hellerus.

¹¹⁾ De overtocht kostte vrijwel steeds f 50.-. Dit blijkt o.a. uit de inventaris van Samson Berck, provoost van de West-Indische Compagnie van 27 mei 1650 voor not. Schaef. Hij had aan zijn dochter Cathalina en schoonzoon Dirck Benten f 100.- voor hun kost en passagegeld op de Valckenier betaald. Hun huwelijk werd in de herfst van 1648 gesloten; vermoedelijk maakten zij de overtocht in 1649. Philip Schuyler zelf was in 1663 f 50.- schuldig aan de geïnteresseerden in de bevrachting van het schip de Hoop. De schipper Pieter Jansz. Aemilius, c. 39 jaar, verklaarde op hun verzoek, dat hij in aug. 1662 ten huize van Philip was verzocht en daar door deze was overreed om Anthony Tonnel mee te nemen, hoewel hem dat slecht uitkwam, nadat Philip hem gezegd had te zullen instaan voor passage en kostgeld, wanneer Tonnel niet zelf zou betalen.

De vermelding van David Pietersz. en "Phillip Schuylder" in 1661 is niet toevallig. Philip had volgens toenmalig gebruik het recht ook de achternaam van de grootvader, naar wie hij vernoemd was, te voeren. David had dat in feite niet. Naar analogie van zijn broer, die tegenover zijn echtgenote Van Slichtenhorst en haar verre verwanten Van Rensselaer een achternaam zeker als nuttig ervoer, ging David zich ook zo noemen. Hij trouwde in 1657 met Catharina Verplanck in Nieuw-Amsterdam. Jeremias van Rensselaer, een jongere zoon van de stichter van Rensselaerswijck, werd gevraagd om getuige te zijn. In zijn brief aan zijn broer Jan Baptist, die toen de scepter in de stichting van zijn vader als directeur zwaaide, toonde Jeremias zich niet enthousiast, maar vroeg wel om zijn mooiste kleren voor deze gelegenheid over te sturen. De komst van Jan Baptist van Rensselaer in 1652 had het vertrek van Brant van Slichtenhorst ten gevolge gehad en die was in 1655 naar patria teruggekeerd.

Op 26 september 1666 stierf Brant van Slichtenhorst te Nijkerk, op 3 november van dat jaar Aeltken van Schuylder in Amsterdam. Het waren beide belangrijke sterfgevallen voor het echtpaar Schuyler-van Slichtenhorst. Ze waren sinds de bezetting van Nieuw-Nederland door de Engelsen in 1664 afgesloten van het vaderland. Pas in 1667 kwam met de vrede daarin enige verbetering. Waren vroeger de opdrachten in zake de bezittingen in Nijkerk over de familie in Amsterdam gelopen, nu kreeg Jan Baptist van Rensselaer, die teruggekeerd was naar Amsterdam, procuratie van Philip Schuyler en echtgenote om voor hen op te treden. Haar broer Gerrit van Slichtenhorst had Jan Hendricksz. Sibingh als gemachtigde¹²⁾. Hun oudste zuster was evenals de bekende broer Arent van Slichtenhorst niet meegegaan naar Nieuw-Nederland. Met deze Gouda of Aurelia van Slichtenhorst, die in hetzelfde jaar als haar zuster getrouwd was, met Pieter van der Schuyer, waren blijkbaar nogal wat moeilijkheden. Over de goederen op de Veluwe zal ik niet spreken, maar wel vermeld ik de akte van 2 oktober 1670 voor notaris De Vlieger, waarbij de uitkering wordt verdeeld, die uit het schip "De Prins Willem", waarin hun vader 1/10 bezeten had, wordt gedaan. Gerrit van Slichtenhorst kwam zelf over voor de afwikkeling van de nalatenschap en zeker ook voor andere koopmanszaken.

Hij was op Fort Oranje getrouwd met Alida Lansing uit Hasselt en haar moeder, Elisabeth Hendricks, en stiefvader, Wouter Albertsz. van den Uythoff, hadden indertijd, toen ze nog niet Engels waren, hun belangen opgedragen aan Meindert en Aeltken. Dat was voor deze beiden een schadepost geworden, die misschien wel na de dood van Aeltken goed gemaakt werd, maar blijkbaar veel zorgen had veroorzaakt¹³⁾.

Lijkt uit de procuratie aan Jan Baptist de verhouding tussen Philip Schuyler en echtgenote en de familie Van Rensselaer voor het oog goed, dat was in werkelijkheid waarschijnlijk wat anders gesteld. Het beste is dat te illustreren aan een merkwaardig voorval op Fort Oranje in 1655. Toen werd een zekere Cornelis Vos voor het gerecht

¹²⁾ Delafield (noot 1) 13 en akten 21 dec. 1668 en 14 febr. 1669 not. Lock en 2 oktober 1670 not. de Vlieger.

¹³⁾ Uitvoerige bijzonderheden bij Delafield (noot 1) 13.

gedaagd, omdat hij de huizen van de rijke ingezetenen spottend toepasselijke benamingen had gegeven. De reeds genoemde Croon, die we in Amsterdam zagen terugkeren, woonde in de "Spaerpot", Van Rensselaer in "Vroegh verdort" en Schuyler in de "Vliegende Wint"¹⁴⁾. De andere namen lijken ook met zorg gekozen, maar het "Vroegh verdort" en de "Vliegende Wint" tekenen in vier woorden de hele situatie. Vijf jaar na zijn komst had Philip Pieterse Schuyler Jan Baptist van Rensselaer blijkbaar al overvleugeld.

Kort voor 1667 zette Philip een nieuw huis in Albany, het voormalige Fort Oranje. Zijn nazaat G. W. Schuyler weet overal en aldoor aankopen te vermelden. Het hoogtepunt was de aankoop van de oude bouwerij van de familie van Rensselaer, "De Vlackte", in 1672. Philip betaalde daarvoor 700 bevers à f 5600.- en f 2400.-; het laatste was in Hollands geld f 1800.-. Daarmee in verband staat stellig het contract van 12 mei 1678 voor notaris De Winter te Amsterdam tussen Jan Hendricxs. van Bael en Pieter Rijverdingh aan de ene en Didelof Gehl van Stapelholm in Sleeswijk aan de andere zijde om in dienst van Schuyler in de landbouwerij te gaan werken. Hij kreeg 12 bevervellen voor de overtocht en 2 voor zijn uitrusting, het eerste jaar als loon 15 en het tweede jaar 16 bevervellen. Daar de 14 bevervellen op zijn loon zouden worden gekort en na zijn aankomst aan de schipper Jacob Mauritsz. van "De Jems van Nieu Jorck" moesten worden betaald, verbond Didelof zich, wanneer Schuyler hem toch niet kon gebruiken, alleen in overleg met de schipper een andere dienst te aanvaarden.

Philip was intussen nog steeds als een vliegende wind door het land gronden aan het kopen. De weduwe van Jeremias van Rensselaer, die eens met haar gezin, verdreven door het ijs, haar toevlucht bij hem had gevonden, zag dat met lede ogen aan. Zij sprak nog na zijn dood over "*den onderkruyper Philip en zijn bittere geslacht*". Zij had van Theunis de metselaer gehoord, hoe verteld werd over een uitlating van Philip: "*Now is the time to buy land. Reygart needs money*". Rijckaert van Rensselaer was haar zwager, aan wie de brief gericht was. Over "*de joffrou*", Philip's weduwe, was ze — zo mogelijk — nog feller: "*Where there is money, there is power*." Haar broer, Steven van Cortlandt, die de schoonzoon van Philip was, schreef uiteraard in andere bewoordingen over hem, toen hij op 9 mei 1683 was gestorven: "*He died with sincere repentance for his sins and with a foretaste of eternal joy. We shall go to him, but he will not come back to us*"¹⁵⁾.

Volgens een taxatie van 1675 bezat Philip Schuyler toen f 24000.-, naar ik aanneem in bevergeld, niet in Hollands geld¹⁶⁾. Zijn weduwe

¹⁴⁾ Minutes of the court of Fort Orange and Beverwijk, translated and edited by A. J. F. van Laer, Albany 1920, I 1652—1656, 199.

¹⁵⁾ Correspondence of Maria van Rensselaer 1669—1689, translated and edited by A. J. F. van Laer, Albany 1935, 107—108, 125, 128, 169.

¹⁶⁾ Extrait du recueil du 17e congrès international des sciences généalogique et héraldique 1964, 239—271: Rosalie Fellows Bailey, Important personalities in New York in the seventeenth century who originated from many countries but have some link with Holland, 262—264 Philip Pietersen Schuyler, friend of the Indians, trader and land dealer. Het afgebeeld portret van Margaretha van Slichtenhorst heeft niet het wapen van haar, maar van een andere familie.

ging echter voort met de aankooppolitiek van haar echtgenoot. Zij bereikte een eerbiedwaardige ouderdom en overleefde haar zwager David, die in 1690 stierf nog 21 jaar. Haar inventaris uit 1711 bleef bewaard; volgens de verslagen daarvan had Aeltken van Schuylder in 1666 een veel rijker inboedel dan de weduwe van Philip Schuyler 45 jaar later ¹⁷⁾).

Nakomelingen Schuyler en Amsterdam

In 1699 vinden we voor de eerste maal een van de kleinkinderen van Pieter en Geertruy in Amsterdam. Meyndert Schuyler, de vierde zoon van David, geboren op 16 januari 1672, was stellig genoemd naar de echtgenoot van Aeltken, die in 1636 over David peet had gestaan. De intieme betrekkingen met dit echtpaar worden hierdoor weer bevestigd. Deze Meyndert was in 1693 getrouwd met Rachel Cuyler en vermoedelijk maar zeer tijdelijk in Holland, toen notaris Van Sevenhoven op 12 januari 1699 een procuratie maakte voor Levinus van Schaick en Hero Moy om goederen uit het schip "Helena", dat geladen te New York, op Urk was vastgelopen, te doen bergen. Bij de geïnteresseerden in de lading, die de procuratie ondertekenden, waren behalve bovengenoemden ook Meyndert Schuyler en de broers Gerrit en Willem Bancker. De laatste was voor een langer verblijf hier en dat veroorzaakte in Albany het volgend jaar grote moeilijkheden.

Met zijn familie in Albany op de achtergrond, had hij bewerkstelligd, dat in de predikantsvacature daar door de classis Lingen Ds. Bernhardus Freerman werd beroepen, terwijl de classis Amsterdam hetzelfde had gedaan — stellig in overleg met de kerkeraad in Albany — met Ds. Johannes Lydius. Ds. Lydius vertrok op 21 april 1700 uit Amsterdam en arriveerde in New York op 20 juli, waar tot zijn opluchting het schip van kapitein Baker met Freerman pas later binnenkwam. Ze bleven even in New York, preekten daar beiden en gingen toen apart door naar Albany. De tocht voor Ds. Lydius en familie op een particulier jacht uit Albany nam van dinsdag tot zaterdag. Lydius won en Freerman werd naar Schenectady afgeschoven, waar gelukkig ook een vacature was. Freerman werd in Albany uiteraard bij een Bancker ingekwartierd, Lydius bij Pieter, de oudste zoon van Philip. Diens vader was precies vijftig jaar geleden uit Amsterdam gekomen; nu was de zoon, kolonel Pieter Schuyler, onomstreden de belangrijkste figuur in Albany, ook in de kerkeraad. Hij schreef op 3 september 1700 een brief naar Amsterdam in perfect nederlands. Slechts één woord Engels was erbij, toen hij vermeldde dat ze Freerman hadden weten te plaatsen in het "*dorp van Schinnecktady five mijlen van hier*".

In 1710 — vlak voor de dood van Ds. Lydius — vertrok Pieter Schuyler op een officiële missie met vier Indiaanse stamhoofden naar Engeland. Zijn zes jaar jongere neef Abraham, zoon van David, ging mee als tolk, want Pieter sprak niet genoeg Engels! ¹⁸⁾. De acht

17) Charlotte Wilcoxon, *Seventeenth Century Albany: A Dutch profile*, Albany 1981, 91.

18) "Schuyler Mansion, A historic Structure". Report 1977, 1; John Wolfe Lydekker, *The faithfyl Mohawks*, New York 1938.

kerkeraadsleden schreven weer naar de classis in Amsterdam; onder hen was nu David Schuyler, de broer van Abraham. Ds. Freerman was bij dit alles welgevaren. Er zijn vele brieven van hem aan de classis in Amsterdam, maar ook komt hij voor in een notariële akte van 31 oktober 1719 voor notaris Schabaalje, waarbij een obligatie werd verkocht uit de nalatenschap van Anna Lievense, de moeder van zijn echtgenote Margaretha van Schaick en ook van eerdergenoemde Levinus van Schaick. Een van de andere erfgenamen van Anna Lievense was Margaretha Schuyler, de dochter van kolonel Pieter Schuyler en Engeltie van Schaick. De akte in het Nederlands kon ook in Albany blijkbaar uitstekend dienst doen.

Kolonel Pieter was eigenaar van "De Vlackte", die echter langzaam aan "The Flatts" ging heten. In 1762 ging Philip, Pieter's kleinzoon — vader Johannes of John — voor zaken naar Engeland. Zijn vrouw, Catharina van Rensselaer, bouwde intussen de beroemde "Schuyler Mansion"¹⁹⁾. Hun dochter Elizabeth trouwde met de bekende politicus Alexander Hamilton. Toen na de onafhankelijkheidsverklaring de Hollanders weer vastere voet in New York kregen, waren ze blij verrast met Mrs. Hamilton nog Nederlands te kunnen spreken²⁰⁾. Schrijven zal echter moeilijker zijn geweest.

Op 26 september 1792 werd door notaris Mijlius in Amsterdam een procuratie van Wilhelm en Jan Willink op Jacob Le Roy en Zoon te New York — ditmaal in het Engels — opgemaakt om een vonnis van schepenen van Amsterdam van 6 juli 1792 tegen Jacob en Philip Mark, John J. en Nicholas J. Roosevelt, John Speyer van New York en Philip A. Schuyler van New Jersey ter executie te leggen. De Willink's waren de enigen van de Nederlanders, die toen nog eigen bezit daar hadden, de anderen hadden hun bezit aan de Holland Land Company overgedaan. De Amerikaanse papieren van de Willink's zijn door een afstammeling grondig vernietigd; slechts de aantekening omtrent zijn vrees voor latere kostbare vergeefse procedures, die hem daartoe bracht, bleef in het archief berusten. Bij Van Eeghen & Co, administrateurs en deelnemers aan de Holland Land Company, werd het archief van deze instelling zorgvuldig bewaard. Daar is ook de brief van Philip Johan Schuyler, promotor van hun belangen, over het Western Canal van 17 maart 1797, gericht aan de vertegenwoordiger Theophile Cazenove. De brief is in het Engels, maar de schrijver verloochent zijn afkomst niet. De Nederlandse namen zijn alle keurig gespeld; Cazenove wordt daarentegen tot Cazneau!

Ik noemde reeds George Washington Schuyler en John Ross Delafield, die in hun nasporingen ook Amsterdam betrokken. De laatste was een nakomeling van Cornelia Schuyler en Walter Livingston, getrouwd in 1767. Hij liet de *pedigree* vastleggen bij het College of Arms in Londen en op 14 april 1927 werd een "Grant of Arms" 94/210 verleend: "*Vert issuant from the sinister a dexter arm vested the hand gauntletted or theron a falcon proper hooded gold*", welk hij in een van zijn kwartieren opnam. Het wapen was nu officieel gehandschoend

¹⁹⁾ Schuyler Mansion (noot 18) 14.

²⁰⁾ P. J. van Winter, Het aandeel van den Amsterdamschen handel aan de opbouw van het Amerikaansche gemeenebest, 's-Gravenhage 1927—1933, I 12.

en had een lange weg afgelegd van het fluitschip "De Valckenier" via het kerkraam op Fort Oranje tot het College of Arms. Een jaar later publiceerde Fannie Hurst haar boek, zeker niet als gevolg van deze *Grant of Arms*, maar wel wegens de vele belangrijke herinneringen aan deze familie, die bewaard waren.

Er zijn "*Friends of the Schuyler Mansion*" en op verschillende punten leeft de naam nog voort in plaatsbenamingen.

In patria was de tak van Aeltken van Schuylder uitgestorven. Van de drie kleinzonen van haar broer Coert zette alleen Jacob de familie nog één generatie voort. De zoon van Aeltken's zuster Grietje, Gosen Teunis, nam net als Philip de volledige naam van zijn grootvader aan, maar zijn enige zoon stierf vlak na de geboorte en de dochters stelden voor hun kinderen blijkbaar geen prijs meer op de naam.

Aeltken kon dat alles in 1666 niet vermoeden, maar het zou haar zeker goed hebben gedaan, dat de familienaam voortleefde bij de nakomelingen van de twee zonen van nicht Geertruy in een ander werelddeel.

Op 22 maart 1975 werd op Prinsengracht 851 te Amsterdam de bruiloft van een nakomeling van Philips Pieterse Schuyler gevierd. Tafelgesprekken en stukken, sedertdien uit Amerika en Engeland naar Amsterdam gezonden, waren de basis voor dit artikel ²¹⁾. De zelf getekende valk in het boek van 1885 en de familie-overlevering, dat die op roofridders zou slaan, waren mede de aanleiding voor mij tot combinatie van het fluitschip "De Valckenier" met het kerkraam op Fort Oranje.

Genealogie van Schuylder

Voor de broers en zusters van Goesen van Schoeler (gen. I) kan worden verwezen naar het hoofdstuk Aeltken Goesens van Schuylder en haar familie. Evenmin worden hier vermeld Philips van Schuylder en zijn dochters Maritgen en Geertruy, de stammoeder van de Amerikaanse Schuylers, wier plaats in de genealogie niet met zekerheid vaststaat.

I. Goesen van Schoeler, stadsroededrager 1606 en rentmeester der geestelijke goederen van Kampen 1608, begr. Kampen Bovenkerk juni 1622, tr. 1e Anneke Coerts Bitter; tr. 2e Kampen 4 febr. 1618 Elisabeth Wouters, geb. Attendorn, † na 19 dec. 1637.

Uit het eerste huwelijk:

1. Cornelis Goesens van Schoeler de Jonge, genoemd in het testament van zijn oom Barend van Schoeler van 25 maart 1600, † voor zijn vader.

2. Coert, volgt II.

3. Grietje Goesens van Schuylder, † na 31 juli 1647 (genoemd in

²¹⁾ Met vriendelijke dank aan Mrs Patricia Schuyler Bowring en Mrs Dorothy Allen Schuyler voor de hulp bij dit onderzoek verleend.

MINUTES OF THE COURT
OF
FORT ORANGE AND BEVERWYCK

1657-1660

Translated and edited

by

A. J. F. VAN LAER

Archivist, Division of Archives and History

VOLUME II

ALBANY
THE UNIVERSITY OF THE STATE OF NEW YORK
1923

The honorable court orders: *fiat*, provided that the defendant shall be held to make good the tiles which should happen to blow off, suspending decision as to the compensation demanded until further proof.

Default Gommer Poulussen, plaintiff, against
Willem Martensen, defendant.

Default Abraham Carpeyn, plaintiff, against
Hans Coenraets, defendant.

2d default Hans Coenraets, plaintiff, against
Jan van Eeckelen, defendant.

Jan Mangelsen, appearing before the court, refuses to take the oath to give witness to the truth as to the dispute between Hans Hendericksz and Lambert van Neck.

Lambert van Neck being asked by the honorable court whether he did not see that Hans Hendericksen drew his knife on him and whether he did not ward him off with the tongs, answers: No, and refuses to take the oath to confirm his statement.

[Ordinance regulating tapsters; against playing golf in the streets, piling firewood in the street and firing guns on New-Year's day]¹

The honorable commissary and magistrates of Fort Orange and the village of Beverwyck, pursuant to the ordinance issued by the honorable director general and council of New Netherland and published here on the 6th of October 1656, ordain, as they do hereby ordain, that henceforth no one shall be allowed to engage in any business of tapping before and until he shall have obtained a license from the officer, on condition of paying therefor one pound Flemish and of being bound to renew his license every three months, on pain of suspension from his business.

¹ Translation revised from that in *Laws and Ordinances of New Netherland*, p. 367-68.

The honorable commissary and magistrates of Fort Orange and the village of Beverwyck, having heard divers complaints from the burghers of this place against the practice of playing golf along the streets, which causes great damage to the windows of the houses and also exposes people to the danger of being injured and is contrary to the freedom of the public streets; Therefore, their honors, wishing to prevent the same, hereby forbid all persons to play golf in the streets, under penalty of forfeiture of fl.25 for each person who shall be found doing so.

Whereas daily experience shows that many burghers of this village of Beverwyck deposit and pile their firewood in the street, contrary to the freedom of said streets, which must always be kept free and unobstructed, whereby not only people are incommoded, but wagons, sleighs and carts can with difficulty make use of said streets, to the serious inconvenience of the public; Therefore, the commissary and magistrates of Fort Orange and the village of Beverwyck, wishing to provide against such inconveniences, hereby ordain that none of the inhabitants of Beverwyck shall hereafter be allowed to let any firewood lie in the street for more than ten days, under penalty of confiscation of the said wood and of being, in addition thereto, subjected to a fine of fl.25.

Likewise, the honorable commissary and magistrates prohibit, as they do hereby most expressly prohibit, any of the burghers or inhabitants of the village of Beverwyck from shooting on New-Year's day, on account of the great damage and disorder which such firing causes, under penalty of twenty-five [guilders] for each person who shall be found to have done so.

Thus done in Fort Orange, at the meeting of the honorable court of the said place, on the tenth of December Anno 1659.

ALBANY N.Y.

Fort Orange en het dorp Beverwijck

10 December 1659

Die Ed Heeren Commies ende Commissarissen vande Fort Orange ende het dorp van Beverwijck, gehoordt hebbende diverse clachten vande burgers van dese plaets over het kolven langs de Straeten, waerna groote schade aen de glasen vande huijssen is doende, oock met gedrijche van menschen te quetsen, welcke geschiedt tegens de vrijheijt van 's Heren straeten, waaromme dat haere Ed., datselve willende voorcomen, verbieden bij dese een iegelick op de straeten te kolven, op peene van f 25 te verbeuren die bevonden sal worden sulcx te doen.
Aldus gedaen inde Fort Orange ter vergaderinge vanden Ed. gerechte der selver plaets opden tienden December Anno 1659

Minutenboek van het Gerecht van Fort Orange en het dorp Beverwijck
1657-1660

Voorheen onder berusting van de
County Clerk
County of Albany, N.Y.

12 December 1650

In het huis van Steven Jansz, timmerman
tevens (clandestiene) schenker van brandewijn
te Rensselaerswijck in Nieuw Nederland
zijn na een colfpartij aanwezig om brandewijn
(de inzet van de partij) te drinken:

Steven Jansz, timmerman en diens vrouw
Teunis Jansz, zeilmaker
Jacob Jansz Stol, veerman
Philip (Pietersz Schuyler) de Lademaker
Gijsbert Cornelisz, tavernehouder
Jacob Adriaensz) (getuigen)
Claes Adriaensz)

In de vechtpartij die plaats vindt slaat
Jacob Jansz Stol Steven Jansz en Gijsbert
Cornelisz met een colfstok.
Philip de Lademaker gaat op de vuist met
Steven Jansz en Gijsbert Cornelisz, welke
laatste hij neerslaat. Deze raakt daarbij
gewond.

De gang van zaken was waarschijnlijk als volgt:
Philip en Jacob Stol, die goede vrienden waren,
speelden tegen tegen Teunis en Gijsbert om brandewijn,
door de verliezers te betalen. Aangezien de ruzie begon
tussen Teunis en de vrouw van Steven Jansz over het no-
teren van de drank moeten Philip en Jacob hebben
gewonnen. Jacob Stol, een notoire vechtersbaas,
onderstreepte toen de argumenten van zijn medespeler
Teunis door met zijn colfstok Steven Jansz
en Gijsbert, die hem te hulp kwam, met zijn colfstok
te slaan. Zijn partner Philip kwam hem daarbij
te hulp en sloeg Steven en Gijsbert met vuisten.
Gijsbert kwam te vallen en werd gewond.
Jacob en Claes Adriaensz die ook in het huis aanwezig
waren, waren waarschijnlijk alleen maar getuige van
het gebeurde (zij werden separaat verhoord).

MINUTES OF THE COURT
OF
RENSSELAERSWYCK

1648-1652

Translated and edited

by

A. J. F. VAN LAER

Archivist, Division of Archives and History

ALBANY

THE UNIVERSITY OF THE STATE OF NEW YORK

1922

N.B. the original minute book
is still in the New York State Library
in Albany, but was badly damaged
by fire in 1911 and has not been
restored since then.

of this colony be paid to the director. In witness whereof this is subscribed as follows:

The mark X of *den Uyl*, named STICHTIGERI, made with his own hand

B. V. SLICHTENHORST

A. DE HOOGES

ADRIAEN JANSZ,¹ witness

[66v] December 13 Anno 1650

Steven Jansz, carpenter, upon examination by the director, declares that on the 12th of this month a certain company of persons came to his house to drink, having played golf for brandy, which they drank there. And that one Teunis Jansz, sailmaker, accused the wife of said Steven Jansz of having erased two strokes at the same time, although she had tapped two glasses for it. Whereupon one Philip, the gunstock maker,² also took part in the dispute, wanting to have a voice in it.³ So that Gysbert Cornelisz, the tavernkeeper, got into a dispute with said Philip, saying among other things that they should not make such charges without being able to prove them, with the result that he, Gysbert, received a wound in his left breast, but does not know how it happened or who did it, as three or four persons were wrestling together.

[67] On the date aforesaid the honorable director attached the money in the hands of ~~Jeuriaen Bestval~~ which is due to ~~Jocham Kettelheym~~, on account of a claim which the director

¹ Probably Adriaen Jansz van Ilpendam, then a schoolmaster and afterwards a notary public. See p. [96].

² Philip *de Lademaecker*. On page [70v] he is referred to as Philip Pietersz *Laedemaecker*, which would seem to identify him with Philip Pietersz Schuyler.

³ A marginal note, to be inserted at this point, reads as follows: Which made the wife of Steven Jansz very angry, whereupon Philip said: "Have your husband come!" So that Steven Jansz, after some words, struck said Philip with his fist on the forehead, whereupon they clinched.

has against said Jochem, for which Jochem is ~~summoned to~~
appear on Thursday after New Year. [Note in the margin:]
1st Default.

December 20 Anno 1650

Jacob Adriaensz and Claes Andriesz being categorically questioned by the director in regard to the fight which recently took place at the house of Steven Jansz, carpenter, answer as follows:

Claes Andriesz says that after Steven Jansz and Philip, the gunstock maker, had struck each other with their fists, Philip, going out of the door, challenged Gysbert, whereupon those who were inside held Gysbert fast, so that Philip came back into the house and got into a quarrel with Gysbert.

This, Jacob says also. And that in this turmoil Gysbert was wounded, that is to say, Philip knocked Gysbert down and when Gysbert got up again, he was wounded.

[67v] The aforesaid deponents declare that otherwise there was no trouble or dispute, except first between Steven Jansz and Philip and then between Philip and Gysbert.

Which, by handshake and true words, instead of an oath, they have declared to the director to have thus taken place.

The 27th day of December Anno 1650

The honorable director has this day arrested Philip, the gunstock maker, [to remain within the limits of] the colony under penalty of three hundred guilders, and appointed a week from next Thursday as the day on which he is to appear in court.

The same day, Philip has in the presence of Jacob Jansz Stol requested permission to go outside the [said limits of the] arrest into the fort, to which consent is given on condition that he promise to appear in person on the appointed day and to give security for the satisfaction of the judgment and the costs, [68] which being promised by him, permission is granted said Philip.

On the date aforesaid the honorable director has in like manner once more arrested Jacob Jansz Stol in the colony, in the first place to fulfil the contract between the late patroon and his predecessor, Hendrick Albertsz, deceased, and furthermore to answer for all his crimes committed to this day, and also appointed the 5th of January Anno 1650 as the day on which he is to appear in court, but notwithstanding the arrest he has without giving bail gone outside the jurisdiction of the colony into the fort, in contempt of the liberties¹ obtained.

Aert Jacobsz was summoned on December 14, 1650, to appear on January 5, Anno 1651, on account of his dispute with Jan Helms.

Abraham Stevens Croaet, on December 15th, summoned for the second time to appear on the above court day.

Christoffel Davits summoned for the second time to appear on the above court day.

Cornelis Cornelisz van Voorhout summoned to appear on the above court day.

December 22, Gysbert Cornelisz from Weesp is granted the garden heretofore used by Carsten Carstensz at one beaver yearly, on condition that [68v] whenever the honorable masters need it, he will have to give it up, subject to reimbursement for his outlay.

- 1 January 1651 Seger Cornelisz, Peter, the Frenchman, and Jan Tyssen summoned to appear on the 5th of this month, at nine o'clock.
- 2 ditto Egbert Sanders's servant, Jem;² Toenis Cornelisz, On the 3d, Henrick Driesz, Mr Rutger Jacobsz' servant.
- 3 ditto Jan Helmsz summoned in writing, in the name of the patroon, against Aert Jacobsz.

¹ *Vryheeden*; meaning the liberties or privileges, granted by the charter of Freedoms and Exemptions, of 1629.

² Jamea.

3 ditto

Jan Baerentsz, by legal process, attached in the hands of Jan Reyersz and Ricke[r]t Rutgersz at Betelem [Bethlehem], all the moneys due from them to Claes Andriesz, [notifying them] again to pay, which notice was received by Jan Reyersz.

Sept. 9, 1650
Attached and
summoned.
First default.

B. v. Slichtenhorst, director, plaintiff, against Jacob Jansz Stol, defendant.

Jan. 5, 1651
Second
default.

[Plaintiff demands] whether he, Stol, is willing to carry out all the provisions of the contract dated June 7, 1642, of his predecessor, Hendrick Albertsz, deceased, and [continued] after his death, and if so, to give security for the satisfaction of the judgment.¹

Jacob Jansz says that he submits himself to the arbitral judgment of impartial men and the director.

1648, May 30 For having struck Hans Vos, when he suspected no harm, on the forehead with his fist and in addition spoken evil of the director aforementioned.

For the defamation..... fl. 10: -

And for the blow with the fist,

according to the ordinance dated

December 7, 1649, also..... fl. 10: -

All *cum expensis*.

[69] 1648, June 6, Jacob Jansz fought against Andries Constapel with his fists, at the house of Gysbert Cornelisz, tavernkeeper, for which he forfeits fl. 10:-

1648, July 6, Jacob Jansz, on his own authority, cut down two logs (*masts*), up above, in the patroon's wood, and had them hauled to the strand, where they were attached, notwithstanding which he shipped them on the 8th ditto out

¹ Stol succeeded Harry Albertsz as ferry master.

of this jurisdiction, thereby acting in utter contempt of the court.

The honorable plaintiff, therefore, demands that he be arbitrarily punished, as an example to others. Also, that he pay the patroon for the timber and for violating the attachment, fl. 50, according to the ordinance and custom of the Manhatans, all *cum expensis*.

1648, December 27, Jacob Jansz was fined for having with some other persons been drinking at the house of Gysbert Cornelisz during divine service.

1649, June 2, Jacob Jansz, without cause, threw a tankard at Hans Vos, the court messenger, smashing his face, so that for two months he could not perform his duties, for which according to the ordinance of the Manhatans he has forfeited the sum of fl. 300, all *cum expensis*.

[69v] 1649, August 4, Jacob Jansz again removed a log (*mast*), for which he forfeits the amount above stated.

1649, 11 ditto, he struck Willem Jeuriaensz on his back with a tankard, at the house of Gysbert Cornelisz, for which he forfeits fl. 10.

And because Abraham Pietersz, carpenter, wanted to prevent it, he struck him on the head, for which is due fl. 10:

1650, September 29, he fought with Pieter Hertgerts and struck de Hooges on the left eye with his fist, and greatly injured the thumb of Volckert Hansz in his own house, all of which took place in the presence of the honorable fiscal, for which he has incurred the double penalty.

And for contempt of court, in ignoring the attachment and summons, the same fine as above.

1650, December 12, he struck Gysbert Cornelisz, tavernkeeper, and Claes Andriesz with a golf club at the house of Steven Jansz, for which, together, he forfeits..... fl. 20:—

And whereas the aforesaid Jacob Jansz was summoned and arrested in the colony and in violation thereof has gone outside the limits of the aforesaid jurisdiction, without giving bail, the honorable plaintiff maintains that he has forfeited the sum of fl. 20 [and demands] that he give security for the satisfaction of the judgment or sentence.

[70] Court proceedings, January 5 Anno 1651

It being taken into consideration that Monsr. Arent van Curler as far back as the arrival of the honorable director was nominated as commissioner (*gecommitteerde*), but by serious obstacles has until this date been prevented from taking office,¹ he has on this highly pressing occasion accepted the same and consequently taken the proper oath before the honorable director.

Whereas the annual term [of office] of Goossen Gerritsz has expired and he for some important reasons urgently requests to be discharged, we have, recognizing [the justice of] the same, granted his request and discharged him, thanking him hereby for his faithful service.

And in his place are nominated Jan Verbeeck and Pieter Hertgers.

Regarding the question at issue between Aert Jacobsz and Jan Helms, it is adjudged that each shall pay a fine of seventy-five guilders, *cum expensis*.

[70v] Philip Pietersz, gunstock maker, requests delay until the next court day, which is granted him on condition that he give security for the satisfaction of the judgment.

¹ *maer door merckelycke impedimenten tot dato te rugge is gestelt.*

Jan Labatie offers himself as surety for the judgment.

Whereas the annual ordinance concerning the shooting at night mentions in general, but not in particular, the shooting on New Year's eve;

And whereas, secondly, the renewal of the said ordinances has recently been neglected;

It is decided that the New Year shooters shall for this time be excused, without prejudice to the director's action against those who fired during the service.

Decision rendered by:

ARENT VAN CURLER
ANTONY DE HOOGES
RUTGER JACOBSZ
GOOSSEN GERRITSZ

The honorable director appeals from the above decision.

Cornelis Cornelisz van Voorhout summoned by the director.
First default.

Abraham Stevens denies that he drew his knife on Jan Carstensz, but admits that he fought with him.

Teunis Cornelisz denies that he fired his gun at New Year during the night.

[71] [Marginal note in the handwriting of van Slichtenhorst:] 9 ditto, Jochem Kettelheym summoned again to appear on the 12th.

January 10, 1651

Hans Vos complains that Dirck de Gojer¹ has threatened to assault him at Catskil and that he understood from said Dirck that he had given orders to Claes Andriesz and Jacob Lambertsz, Gojers,² some time when they saw him here in the colony, to do the same.

¹ Dirck Hendricksz, from Hilversum, in the Gooi.

² The same as Gooiers, or Gooilanders, meaning men from the Gooi, or Gooiland, a district in the southeastern part of the province of North Holland, Netherlands.

Whereupon an injunction is served on said Dirck to refrain, on pain of corporal punishment, from molesting Hans Vos either by word or deed.

And Jan Dircksz van Bremen is authorized to serve the notice on said Dirck in the name of the patroon.

Furthermore, the director is to forbid Claes Andriesz and Jacob Lambertsz [to molest Hans Vos] under the penalty above mentioned.

[71v] Court proceedings, January 12 Anno 1650

The honorable director, plaintiff, against Jochem Kettelheym, defendant.

Jochem
admits it.

1648, July 12, Jochem Kettelheym and Thomas Chamber three several times struck each other with fists, so that their noses and mouths bled, and that on a Sunday, in sight of the director, for which they have incurred the triple penalty of fl. 10 each, according to the ordinance of May 28, 1648, amounting together to fl. 30:-

December 27, Jochem confessed that during divine service he had been sitting [in the tavern], drinking brandy with Flodder,¹ the Noorman,² Capitayn,³ and Rem, the smith,⁴ for which according to the ordinance of May 28, 1648, and that of the Manhatans, is due fl. 6:-

Jochem
admits it.

1650, July 31, Jochem promised to pay for solder Pietersz⁵ 4 schepels of wheat..... fl. 10:-

December 13, the director attached, in the hands of Jeunlaen Bestval, all the moneys due from him to said Jochem, in order to secure payment; in the first place fl. 40, which he, Jochem, then owed to Nocolaes

¹ Jacob Jansz Gardenier, *alias* Flodder.

² Poulus, the Noorman.

³ Abraham Stevensz.

⁴ Rem Jansz.

⁵ Apparently the same person as Arent Pietersz, *alias* Solder. See *Van Rensselaer Bowier Mss.*, p. 814.

William Burnet(1688-1729)

Was born in The Hague in March 1688. His early education was partly supervised by Isaac Newton.

After serving as Comptroller General of Customs in England he was appointed Governor of New York and New Jersey on April 19th 1720.

He urged to New York Assembly to prepare provincial defences and forbade the sale of Indian goods to the French, thus keeping the lucrative fur trade and other trade within the Empire.

Due to pressure from those who resented his establishment of a Chancery Court and from some who opposed the curtailment of French Canadian Trade, Burnet was transferred to the Governorship of Massachusetts.

He died in Boston Sept. 7th 1729.

Encyclopedia Americana p.15

In his estate inventory was enclosed a bill for
nine golf clubs+1 iron(4/-)+ 1 Doz. golf balls

Letter Ian T. Henderson 21st June 1985